

עפ"ג 64777/06/18 - מוראד גרדא, אנד אמ שמירה ונקיון בע"מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליימ
לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

עפג 64777-06-18 מוראד גרדא נ' מדינת ישראל

1 מוראד גרדא (אסי) המערער
2. אנד אנד אמ שמירה ונקיון בע"מ
על-ידי ב"כ עו"ד נסרי עאמר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

על-ידי המחלקה המשפטית של אגף המכס והמע"מ

פסק דין

סגן-הנשיא י' נועם:

1. לפנינו ערעור על גזר-דינו של בית-המשפט השלום בירושלים (השופט י' מינטקביץ), מיום 14.5.18, בת"פ 16556-04-17, שלפיו נגזר דינם של המערערים כדלהלן: מערער 1 מראד ג'רדא - ל-30 חודשי מאסר בפועל, לשני מאסרים על-תנאי וכן לקנס בסך ₪ 100,000 או ארבעה חודשי מאסר תמורתו; ומערער 2, חברת אנ.אנד.אמ שמירה וניקיון בע"מ, לתשלום קנס בסך 500 ש"ח. גזר-הדין הוטל על המערערים בגין הרשעתם, על-יסוד הודאתם, ב-61 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדן, זאת בכוונה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 117(ב)(5) ו-117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן - החוק); וכן בעבירת מרמה ותחבולה, בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 117(ב)(8) בשילוב סעיף 117(ב)(3) לחוק. למעשה הערעור מופנה רק נגד חומרת עונשו של מערער 1.

2. להלן עובדות כתב-האישום, העומדות ביסוד ההודאה וההרשעה, כפי שתוארו בגזר-דינו של בית-משפט קמא. מערער 2 (להלן - המערער או החברה) היא חברה שפעלה בתחום עבודות ניקיון, ומערער 1 (להלן - המערער) היה הבעלים שלה ומנהלה הפעיל בתקופה הרלבנטית לאישום. כמו-כן עבד המערער בחנות כובעים, כמנקה כובעים, במשך כעשר שנים עד לחודש אוגוסט 2015. במהלך התקופה שבין חודש ינואר 2010 לבין חודש אוקטובר 2014 כלל המערער בספריה של החברה עשרות רבות של חשבוניות כוזבות של כעשרה עוסקים שונים, שעמם לא ביצעה חברה כל עסקה, זאת על-מנת להתחמק מתשלום המס שבו הייתה החברה חייבת. המערער השתמש בחלק מהחשבוניות

הכוזבות לצורך ניכוי תשומות אף לאחר שהחלה החקירה בעניינו, וזאת חרף העובדה שמנהלת החשבונות של החברה סירבה לכלול את החשבוניות בספרי החברה. על-מנת להסוות את מעשיו, ולגרום לכך שספרי הנהלת החשבונות של החברה ישקפו מצג כוזב של פעילות עסקית תקינה, הוציא המערער שיקים של החברה לפקודתם של חלק מן העוסקים אשר ניכה חשבוניות כוזבות שלהם, ופרט את השיקים למזומן. בנוסף, רשם המערער בספרי החברה כי השיקים שאותם קיבלו הוא ואחיו, יירשמו כשיקים שנתקבלו מספקים שונים כנגד החשבוניות הכוזבות. בסך הכל השתמשו המערער והחברה בחשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של למעלה מ-24 מיליון ש"ח, כאשר סכום המע"מ הכלול בהן, ונוכה שלא כדין, היה למעלה מ-3.6 מיליון ש"ח. בגין מעשים אלה הורשעו המערערים בעבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין בכוונה להתחמק מתשלום מס, ובמעשי מרמה ותחבולה על-מנת להתחמק מתשלום מיסים.

3. המערער הנו בן 37 נשוי ואב לארבעה. הוא מתגורר במחנה הפליטים שועפט שבירושלים. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי המערער הוא הבן השלישי למשפחה המונה זוג הורים ושמונה ילדים. הוא סיים תשע שנות לימוד, לאחר מכן השתלב במעגל התעסוקתי, ובמהלך השנים עבד במשך כעשור כמנקה כובעים בחנות למכירת כובעים. לדבריו, במהלך עבודתו פיתח תגובה אלרגית, סבל מכאבי ראש כרוניים וטופל תרופתית באופן קבוע; ועל-רקע זה פתח עסק עצמאי שפעילותו תוארה בכתב-האישום. אין לחובתו של המערער הרשעות קודמות. בשיחתו עם קצינת המבחן ציין המערער, כי התפתה להצעת חברו לפתוח עסק על שמו תמורת קבלת סכום כספי קבוע, שישתווה לשכרו מעבודתו בחנות הכובעים. לדבריו, העסק נוהל על-ידי אחרים, ועל-אף שהבין כי מדובר "בחברת קש", לא חדל מפעילותו, הואיל ונזקק להכנסות העסק על-רקע מצבו הבריאותי המורכב. שירות המבחן התרשם, כי בביצוע העבירות ניסה המערער להשיג הצלחה אישית ולמלא חסכים רגשיים, בפיצוי עצמי על הפגיעה במצבו הבריאותי, וכי הוא הושפע מהקלות של קבלת רווח כלכלי בדרך ביצוע העבירות. עוד התרשם שירות המבחן, כי המערער מבין את הפסול שבהתנהגותו ומביע חרטה על מעשיו. שירות המבחן ציין, כי נוכח היעדר קווים עבריינים מושרשים באישיותו של המערער, קיימת חשיבות לנקוט גישה שיקומית ומצמצמת נזקים עתידיים עד כמה שניתן; ועל-רקע זה המליץ להימנע מהטלת מאסר בפועל של ממש ולהסתפק בהטלת מאסר בעבודות שירות בצד קנס כספי ומאסר על-תנאי.

4. בגזר-דינו הדגיש בית-משפט קמא את חומרת העבירות, עת ניכו המערער והחברה שלא כדין מס תשומות בסכום כולל של 3.6 מיליון ש"ח, זאת שעה שפעלו בצורה שיטתית ומאורגנת, תוך שימוש בעשרות רבות של חשבוניות כוזבות של כעשרה עוסקים שונים, לאורך תקופה של כארבעה שנים; והכל - בתחכום וביצירת מערך חשבונאי כוזב. בית-המשפט הוסיף, כי המערער אף המשיך לבצע את העבירות לאחר שנחקר כחשוד בגינן, ואף הוזהר על-ידי מנהלת החשבונות של החברה. בית-המשפט היה ער לטענות המערער, שלפיהן "גורמים אחרים" היו מעורבים בביצוע העבירות;

ובהקשר זה ציין בית-המשפט: "אכן, העובדה שלצד עבודתו כמנקה כובעים ניהל הנאשם את החברה, אשר הפיקה הכנסות של עשרות מיליוני שקלים, מעלה שאלה ונותנת בסיס לאפשרות שלא פעל לבדו, אלא יחד עם אחרים; אך גם אם אצא מההנחה שהנאשם שימש איש קש עבור אחרים, אין הדבר מצדיק הקלה של ממש עם הנאשם שהרי גם "איש קש" ממלא תפקיד במערך ההונאה, ובלעדיו לא יבצעו אותם "גורמים אחרים" את העבירות. במיוחד הדברים אמורים לאור העובדה שהנאשם לא נקב בשמותיהם של אותם "גורמים אחרים", אלא ממשיך עד היום למלא תפקידו, ולחצוץ בינם לבין הרשויות". בית-משפט קמא הפנה למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הנדונות, וקבע כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של המערער, בהתחשב בסכום המס הגבוה שנכסה שלא כדין (3.6 מיליון ש"ח), השימוש בחשבוניות של כעשרה עוסקים שונים ופרק הזמן המשמעותי שבו בוצעו העבירות (כארבע שנים) - הוא מאסר בפועל לתקופה שבין שנתיים לבין ארבע שנים וחצי, בצד מאסר על-תנאי וקנס. באשר לעונש המתאים, התחשב בית-משפט קמא בהודאתו של המערער, בהפנמת הפסול שבמעשיו (גם אם באיחור) ובהערכת שירות המבחן כי הוא שואף לנהל חיים תקינים ואין לו דפוסים עברייניים מושרשים. מנגד, זקף בית-משפט קמא לחובת המערער את העובדה שחוב המס לא שולם ומדובר מבחינת המדינה ב"חוב אבוד", כאשר אין כל הסבר כיצד יוכל המערער לפרוע אותו בעתיד. בהקשר זה הוסיף והדגיש בית-המשפט - "במקרה שלפני נכון עוד יותר שלא לתת משקל לסיבה מדוע לא שולם חוב המס, שהרי המס נגבה על-ידי הנאשמים ולקוחותיהם והיה עליהם להעבירו לקופת המדינה. הנאשם בחר להשיב את סכום המס תחת ידיו והשתמש בחשבוניות פיקטיביות על-מנת להתחמק מלשלמו, וכיום אינו יכול להישמע בטענה שאין בידו לשלמו". לאור האמור, הגיע בית-משפט קמא למסקנה, כי ראוי להשית על המערער "עונש מאסר הנמצא בצדו הנמוך של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו". והטיל עליו, כאמור, 30 חודשי מאסר בפועל, שני מאסרים על תנאי, וקנס בסך 100,000 ש"ח, או ארבעה חודשי מאסר תמורתו.

5. ב"כ המערער מלין בערעורו על גזר-הדין, הן לגבי מתחם הענישה ההולם, והן בעניין העונש המתאים. לגרסתו, עונש של 30 חודשי מאסר בפועל הוא "חסר תקדים בחומרתו", ויש בו סטייה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים, ובמקרים החמורים בנסיבותיהם מהמקרה דנן. בנוסף גורס ב"כ המערער, כי שגה בית-משפט קמא עת לא נתן משקל הולם לשיקולים לקולא, כמו - הודאתו של המערער, נסיבותיו האישיות, מצבו הרפואי, הערכת שירות המבחן בעניינו והעובדה כי מדובר במעידה פלילית ראשונה ויחידה. בין-היתר הפנה ב"כ המערער לפסק-דין בת"פ 7020-11-14 מדינת ישראל נ' חדר עודה (12.11.17) שניתן על-ידי אותו מותב, שלפיו בגין הפצת חשבוניות מס פיקטיביות בסכום כולל של 35 מיליון ש"ח, כאשר סכום המס הכולל הנובע מהן הוא 5.6 מיליון ש"ח, קבע בית-משפט קמא מתחם ענישה הולם שבין שנתיים וחצי לבין חמש שנות מאסר וגזר את דינו של נאשם, שלא הסיר את המחדל, ל-36 חודשי מאסר בפועל. בנוסף הפנה הסנגור למספר פסקי-דין שבהם הוטלו עונשים קלים יותר: רע"פ 5779/09 סטבינסקי נ' מדינת ישראל, שבו נידון נאשם בגין עבירות לפי חוק מע"מ ולפי פקודת מס הכנסה, שעניין ניכוי מס

תשומות בסך 2.7 מיליון ש"ח - ל-26 חודשי מאסר בפועל; לע"פ 3077/11 דוד דדוש נ' מדינת ישראל, שבו נידון נאשם לשלוש שנות מאסר בגין ניכוי מס תשומת במליוני שקלים; לע"פ (ת"א) 30050-07-10 מדינת ישראל נ' אדלר, שבו נידון נאשם בגין העלמת סכומי מע"מ בשיעור של מיליוני שקלים, ל-38 חודשי מאסר בפועל; לת"פ (שלום י-ם) 2225/09 מדינת ישראל נ' מוחמד עבאסי, שלפיו בגין הרשעה בהוצאת חשבוניות פיקטיביות אגב העלמת מע"מ בשיעור של 10 מיליון ש"ח, נידון הנאשם ל-20 חודשי מאסר; ולת"פ (שלום י-ם) 4388/03 מדינת ישראל נ' חברת ע.ש.ת. בנייה ופיתוח בע"מ, שבו נידון אחד הנאשמים בהסדר טיעון, על-רקע מצבו הרפואי והנפשי, לששה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, בגין ניכוי מס תשומות שלא כדין בזיקה לחשבוניות כוזבות בסכום של 27 מיליון ש"ח. ב"כ המערער טען, כי בית-משפט קמא התעלם מהתקדימים האמורים שהפנה אליהם, ונמנע מליתן משקל ראוי לנסיבות האישיות של המערער, למצבו הרפואי, להיעדר הרשעות קודמות ולהודאתו במיוחס לו בכתב-האישום. בנוסף הלין ב"כ המערער על כך שבית-משפט קמא לא נתן משקל הולם לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות בתקופה שבין חודש ינואר 2010 לבין חודש אוקטובר 2014, כאשר המערער קיצר ככל האפשר את ההליכים המשפטיים והודה בסמוך לאחר הגשת כתב-האישום תוך נטילת אחריות מלאה. על-כן ביקש ב"כ המערער להקל ברכיב המאסר בפועל, ולהפחית באופן ניכר את שיעור הקנס. בדיון בערעור הדגיש ב"כ המערער בדבר מעשיו של המערער, והיותו אחד מחוליה שכללה אחרים שהדריכו אותו, כדלהלן: "המערער שילם מחיר, אבל המחיר קצת גבוה. המערער, חסר ידע, תמים. אלה שהדריכו אותו מסתובבים חופשי ולא נשפטו וכן לא הוגש נגדם כתב-אישום".

6. ב"כ המשיבה גורסת, כי אין עילה להתערב בגזר-דינו של בית-משפט קמא; והדגישה במסגרת הנסיבות המחמירות את הסכום הניכר של העלמת המס, את יצירת מצג השווא בהנהלת החשבונות, וכן את ביצוע חלק מהעבירות תוך כדי החקירה. היא אישרה, כי יש להניח שהמערער, אשר עבד כמנקה כובעים, לא פעל לבדו בחברה; אך הבהירה, כי משלא נקב הלה בשמותיהם של האחרים שעמם פעל, לא נותר למשיבה אלא להגיש את כתב-האישום רק נגדו. לכך הוסיפה, כי על-פי הפסיקה ל"אנשי קש" תפקיד משלהם במערך ביצוע עבירות המרמה וההונאה בתחום חשבוניות המס; ומכל מקום, לאור נסיבות אלו גזר בית-משפט קמא את עונשו של המערער בסמוך לרף התחתון של המתחם. גם ב"כ המשיבה הפנתה למספר פסקי-דין, אך ציינה, כי מנעד הענישה בגין עבירות בהיקפים דומים הוא רחב, וכי כל מקרה נדון לנסיבותיו. בין-השאר הפנתה ב"כ המשיבה לרע"פ 10170/08 עומר עיסא נ' מדינת ישראל (2.3.09), שבו נדחתה בקשת רשות ערעור על גזר-דין של ארבע שנות מאסר, בגין שורת עבירות לפי חוק מס ערך מוסף, בכוונה להתחמק מתשלום מס תשומות בעניין 57 חשבוניות, כאשר סכום המע"מ עמד על 3.2 מיליון ש"ח; לע"פ (י-ם) 52629-02-13 חברת מירא לאור חשמל בע"מ נ' מדינת ישראל (29.4.14), שבו אושר גזר-דין שכלל רכיב של שלוש שנות מאסר בגין שורה ארוכה של עבירות מע"מ, אגב גריעת מע"מ מהמדינה בשיעור 3.8 מיליון ש"ח, כאשר הנאשם באותו הליך, שניהל הוכחות, סבל מבעיות רפואיות שונות; ולעפ"ג (י-ם) 21791-08-17 ג'ודה מואמנה נ' מדינת

ישראל (21.3.18), שבו נדחה ערעורו של נאשם שנדון לשלוש שנות מאסר בגין שורה של עבירות מס שבהן נגרע סכום מע"מ מצטבר של כ-3.5 מיליון ש"ח.

7. העבירות שביצע המערער חמורות במהותן ובנסיבות ביצוען. בעניין זה אין לנו אלא לחזור על דברים שהשמענו בפסקי-דין אחרים. עבירות המס, המסבות נזק למדינה ולחברה, הן חלק מהעבריינות הכלכלית המכוונת לפגוע בציבור בכללותו. הן שקולות לשליחת-יד לקופה הציבורית, משבשות את פעולתו התקינה של מנגנון גביית המיסים, פוגעות במשק המדינה ובפעילותן של הרשויות הציבוריות הממומנות מכספי המיסים וחותרות תחת אמון הציבור בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס (ע"פ 624/80 חברת וייס ארנסט בע"מ נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (3) 211 (1981); רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל, פ"ד נח (4) 381 (2004); רע"פ 5060/04 הגואל נ' מדינת ישראל (24.2.05); ע"פ 3151/13 עבדאללה נ' מדינת ישראל (24.4.14), בפסקה 11; ורע"פ 6371/14 אבו מנסי באסם נ' מדינת ישראל (28.10.14)).

כבר נפסק, לא אחת, כי בעבירות כלכליות - בכלל, ובעבירות מס - בפרט, גובר משקלם של האינטרס הציבורי שבהחמרה בענישה ושל שיקולי ההרתעה, על-פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 254/06 רומן קעדאן נ' מדינת ישראל (20.6.06); רע"פ 3641/06 מנחם צ'צקס נ' מדינת ישראל (28.8.06); ורע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל (3.11.10)). נוכח חומרת העבירות הנדונות, הנזק שהן מסבות לאוצר המדינה, קלות ביצוען והקושי בחשיפתן ובאיתורן מבצעה - מן הראוי להטיל בגין עונשי מאסר בפועל ממושכים בצד קנסות כבדים. עמדה עונשית זו מתחייבת בעיקר משיקולי גמול והרתעה (ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח (3) 721 (2004); רע"פ 1546/05 שמחוני נ' מדינת ישראל (22.3.05); רע"פ 4563/11 חברת קוסטה קבלנות בע"מ נ' מדינת ישראל (19.6.11); ורע"פ 977/13 משה אודיז נ' מדינת ישראל (20.1.13)); זאת אף אם מדובר בנאשמים ללא הרשעות קודמות ובמי שהתנהלו באופן נורמטיבי במהלך השנים (ראו והשוו: ע"פ 2919/02 אלוני נ' מדינת ישראל (1.10.02)). עם זאת, גם במסגרת מדיניות הענישה המחמירה האמורה, נדרש בית-המשפט בגדרה של הענישה האינדיבידואלית, לאזן בין שיקולי הכלל לבין שיקולי הפרט (רע"פ 5060/04 בעניין הגואל, לעיל). בנוסף, יש להתחשב לקולא בעניינם של נאשמים המודים בביצוע העבירות, מביעים חרטה עליהן ומביאים לחסכון ניכר בזמן שיפוטי; וכן, ובעיקר, כאשר הללו מסירים את המחדל ומסלקים חובם לרשויות המס עד ליום גזר-הדין (רע"פ 1546/05 בעניין שמחוני, לעיל), אם כי הסרת המחדל היא גורם מקל אך לא מכריע, שכן אין מדובר במעשה חסד שעשו הנאשמים אלא בפירעון של חוב שניתן היה לגבות מהם גם בדרכים אחרות (ע"פ 2407/05 רון מן נ' מדינת ישראל (11.7.05)). מדיניות ענישה מחמירה זו, המחייבת הטלת מאסרים בפועל, בצד קנסות מכבידים, מיושמת הן בעבירות של העלמות מס לפי פקודת מס הכנסה והן בעבירות על

חוק מס ערך מוסף. על-רקע האמור, מוטלים בדרך כלל עונשי מאסר ממושכים בגין עבירות מס; כאשר מובן, כי כל מקרה נבחן בהתאם לנסיבות הקונקרטיות שלו ולנסיבותיו האישיות של הנאשם - הכל בהתאם לעקרונות הבניית הענישה שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין, התשלז-1977.

8. כאמור, מעשיו של המערער חמורים במהותם ובנסיבות ביצועם. הוא והחברה שניהל ניכו שלא כדין מס תשומות בסכום ניכר של 3.6 מיליון ש"ח, זאת בפעילות שיטתית ומאורגנת, תוך שימוש בעשרות רבות של חשבוניות כוזבות של כעשרה עסקים שונים לאורך תקופה של כארבע שנים; והכל, כאמור, תוך תחכום ואגב יצירת מערך חשבוני כוזב. כפי שכבר צוין, המערער אף המשיך לבצע את העבירות לאחר שנחקר כחשוד בביצוע, ואף לאחר שהוזהר על-ידי מנהלת החשבוניות של החברה. כפי שצינו הן המאשימה בטיעוניה והן בית-משפט קמא בגזר-הדין, ניתן לצאת מן ההנחה כי בביצוע העבירות היו מעורבים נוספים; ואולם המערער אינו יכול להלין על כך כי הוא היחידי שנותן את הדין, זאת משבחר שלא למסור פרטים אודות המעורבים הנוספים. מכל מקום, אף אם שימש המערער כ"איש קש", בפעילות רבת משתתפים של מעורבים נוספים, הוא תרם לביצוע העבירות תרומה ממשית, שכן אלמלא החלק שנטל לא היה ניתן לבצע את העבירות, ולגרוע מרשויות המס סכומים ניכרים העולים על כ-3.6 מיליון ש"ח.

מדיניות הענישה הנוהגת בגין ניכוי מס תשומות בסכומים ניכרים דומים, באמצעות חשבוניות כוזבות, כוללת רכיב של מאסר בפועל לתקופות ממושכות יחסית. עם זאת, קיים מנעד רחב בפסיקה בעניין מתחם הענישה והעונש המתאים; והכל - בזיקה לסכום מס התשומות שנגרע מהמדינה, למספר החשבוניות ו/או למספר העבירות, לאופן ביצוע העבירות וכן לתקופת ביצוע. כאמור, בית-משפט קמא קבע, כי מתחם הענישה ההולם כולל רכיב של מאסר בפועל הנע בין שנתיים לבין ארבע שנים וחצי, והגיע לכלל מסקנה, כי העונש המתאים בעניינו של המערער, ממכלול הנסיבות שצוינו עומד "בצדו הנמוך של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו", וגזר את דינו של המערער למאסר בפועל לתקופה של שנתיים וחצי. העונש שהוטל על המערער אכן עונש מכביד. עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות בעניין מתחם הענישה ההולם, סבורים אנו כי אין מקום להתערבותה של ערכאת הערעור בגזר-הדין, הואיל ורכיב המאסר בפועל שהוטל על המערער אינו סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה, ובקביעת העונש המתאים הביא בית-משפט קמא את מכלול השיקולים הרלבנטיים, וביניהם השיקולים לקולא כמו: הודאת המערער, נסיבותיו האישיות, מצבו הרפואי, התרשמות שירות המבחן מהמערער והעובדה שמדובר בהרשעה ראשונה ויחידה של מי שתפקודו היה נורמטיבי בעבר.

לא מצאנו מקום להתערב בעניין שיעור הקנס שהוטל, דהיינו - 100,000 ₪ או ששה חודשי מאסר תמורתו, זאת על-רקע השיעור הניכר של מס התשומות שניכה המערער שלא כדין באמצעות החשבוניות הכוזבות. עם זאת, בהסכמת

ב"כ המשיבה, ישולם הקנס בששה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מחודש לאחר שחרורו של מערער 1 מהמאסר.

9. על-יסוד האמור לעיל, הערעור נדחה.

עם זאת, כאמור, בהסכמת ב"כ המשיבה, ישולם הקנס בששה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מחודש לאחר שחרורו של מערער 1 מהמאסר. אם לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הקנס שלא שולמה לפירעון מיידי.

תחילת מאסרו של המערער תחשב מיום התייצבותו למאסר - 1.7.18, ובהסכמת הצדדים יש לנכות מתקופת המאסר גם ששה ימים שהמערער היה נתון במעצר בתיק זה - מיום 10.12.14 ועד ליום 15.12.14.

מזכירות בית-המשפט תמציא עותקים מפסק-הדין לב"כ הצדדים, לשב"ס ולשירות המבחן.

ניתן היום, כ"א בשבט תשע"ט, 27 בינואר 2019, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

אלי אברבנאל, שופט

**רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת**

יורם נועם, סגן נשיא